

**Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie azbestu w miejscu pracy (wersja skodyfikowana)**

COM(2006) 664 wersja ostateczna — 2006/0222 (COD)

(2007/C 97/07)

Dnia 12 grudnia 2006 r., Rada, działając na podstawie art. 262 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wspomnianej powyżej.

Sekcja Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Obywatelstwa, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię dnia 22 stycznia 2007 r. Sprawozdawcą był Xavier VERBOVEN.

Na 433. sesji plenarnej w dniach 15-16 lutego 2007 r. (posiedzenie z dnia 15 lutego 2007 r.) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 192 do 3 — 6 osób wstrzymało się od głosu — przyjął następującą opinię:

## 1. Wnioski i zalecenia

1.1 Komitet popiera przedłożony mu do zaopiniowania wniosek i pragnie, by został on wkrótce przyjęty przez Parlament i Radę.

1.2 Komitet ponawia swój postulat, by państwa członkowskie ratyfikowały konwencję MOP nr 162 dotyczącą bezpieczeństwa w stosowaniu azbestu.

## 2. Uzasadnienie

### 2.1 Streszczenie dokumentu Komisji

2.1.1 Celem omawianego wniosku jest skodyfikowanie dyrektywy Rady 83/477/EWG z dnia 19 września 1983 r. w sprawie ochrony pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie azbestu w miejscu pracy (druga dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 8 dyrektywy 80/1107/EWG). Nowa dyrektywa zastąpi włączone do niej akty<sup>(1)</sup>; według Komisji, niniejszy wniosek całkowicie zachowuje treść kodyfikowanych aktów i ogranicza się do ich zgrupowania, *dokonując tylko takich formalnych zmian*, jakie wynikają z samego zadania kodyfikacji.

### 2.2 Uwagi ogólne

2.2.1 Narażenie na działanie azbestu stanowi w dalszym ciągu istotny czynnik ryzyka dla pracowników różnych kategorii, zwłaszcza w branży budowlanej. Ogólnie szacuje się, że w całym XX wieku Europa zużyła kilkadziesiąt milionów ton azbestu. Pomimo uchwalonego przez Unię Europejską w 1999 r. zakazu stosowania azbestu, narażenie na jego działanie będzie wciąż istniało w najbliższych dekadach, głównie ze względu na znaczną ilość budynków, których konstrukcja zawiera azbest. Ponadto ryzyko narażenia na działanie azbestu pojawia się także przy rozbiórce różnych instalacji zawierających azbest oraz w gospodarce odpadami.

2.2.2 Komitet kilkakrotnie zajmował się problemami związanymi z ochroną pracowników narażonych na działanie azbestu. Szczególnie warto podkreślić opinię z inicjatywy własnej przyjętą 4 marca 1999 r.<sup>(2)</sup>

2.2.3 Pierwsza dyrektywa mająca na celu ochronę pracowników przed ryzykiem związanym z narażeniem na działanie azbestu powstała w 1983 r. Kilkakrotnie poddawano ją zmianom, w wyniku których poszerzono jej zakres stosowania, wzmocniono środki zapobiegawcze i obniżono dopuszczalne wartości ekspozycji. Kolejne modyfikacje mogą stanowić utrudnienie dla odbiorców tego aktu prawnego.

2.2.4 Kodyfikacja nie może pociągać za sobą żadnych zmian co do treści. Po rozpatrzeniu omawianego wniosku Komitet jest zdania, że jego tekst w pełni przestrzega tę podstawową zasadę. Stanowi on racjonalne kompendium różnych obowiązujących przepisów, dzięki czemu stają się one jaśniejsze; zabieg ten nie stwarza żadnych problemów merytorycznych.

2.2.5 Komitet wyraża życzenie, aby Komisja jak najszybciej przeprowadziła konsultacje z partnerami społecznymi oraz Komitetem Doradczym ds. Bezpieczeństwa, Higieny i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy.

2.2.6 Komitet popiera przedłożony mu do zaopiniowania wniosek i pragnie, by został on wkrótce przyjęty przez Parlament i Radę.

### 2.3 Uwagi szczegółowe

2.3.1 Komitet pragnie przypomnieć swą opinię przyjętą 4 marca 1999 r. oraz ponawia swój postulat, by państwa członkowskie ratyfikowały konwencję MOP nr 162 dotyczącą bezpieczeństwa w stosowaniu azbestu. Do chwili obecnej zrobiło to tylko 10 z 27 państw członkowskich. Ratyfikacja przez państwa członkowskie Unii Europejskiej przyczyniłaby się do zwiększenia rangi tej konwencji jako istotnego środka na rzecz ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników w skali światowej.

Bruksela, 15 lutego 2007 r.

Przewodniczący

Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

Dimitris DIMITRIADIS

<sup>(1)</sup> Dyrektywa 83/477/EWG Rady, dyrektywa 91/382/EWG Rady, dyrektywa 98/24/WE Rady (wyłącznie jej art. 13) oraz dyrektywa 2003/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

<sup>(2)</sup> Dz.U. C 138 z 18.5.1999 r., s. 24.